Ч. 132. Второк 29 (16) червня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної.

На посліднім засіданю палати послів раджено дальше над буджетом. Промовлями між иншими пос. Страньский, Стапиньский, Василько і ин. Пос. Василько обговорював справи буковиньских Русинів і заявив, що приймає з вдоволенем становище правительства супротив їх домагань.

По кількох ще промовах скінчила палата подрібну дискусию над буджетом і приняла етат міністерства скарбу. Внесене пос. Крека на счеркнене в міністерстві скарбу позиції в сумі 5.000 К на публіцистичного консулента, відкинено в поіменнім голосованю 229 голосами против 210.

Відтак принято фінансовий закон і залагоджено цілий буджет в другім і третім читаню.

Опісля приступила палата до голосованя над резолюциями. Між иншими принято резолюцию, якою взиває ся правительство, щоби почало з угорским правительством переговори в справі знесеня реченцевої торговлі збіжем на Угорщині та резолюцию про знесене оплати на сире зелізо і на машини.

Коли президент палати оповістив, що принято буджет в третім читаню, роздали ся в салі оплески, а богато послів складало бар. Бінертови ґратуляциї.

Відтак предложив міністер скарбу закон про управильнене нафтового промислу в Галичині. Той закон передано комісиї без читаня.

На тім закінчено дебату. Слідуюче засіданє буде в середу, дня 30 с. м. о 3 годинї по полудни.

На посліднім засіданю палати панів приняла палата дві резолюциї з зазивом до правительства, щоби перевело асанацийні зарядженя і попирало їх як найенерґічнїйше та, щоби перевело як найскорше закон про щіплене против віспи.

Відтак приняла палата закон про час працї в торговельнім промислї.

Про промові референта внесень про санацию краєвих фінансів, бар. Пленера, забрав голос бар. Скене і заявив, що конче треба уздоровити краєві фінанси, бо збанкротована автономія не має ніякої вартости. Головною причиною лихих фінансів країв є те, що сойми ухвалюють всякі видатки, не дбаючи про їх покрите. Бесідник поставив вкінци резолюцию, щоби правительство перевело санацию краєвих фінансів так, щоби она дала запоруку, що підмога держави дійстно управильнить фінансову господарку країв.

Пос. др. Епінґер заявив ся за тим, щоби держава переняла на себе шкільні тягарі і в той спосіб причинила ся до санациї краєвих фінансів та поставив в сім напрямі резолюцию.

Міністер скарбу др. Біліньский зазначив, що правительство внесло ще перед двома місяцями предложене, котре, по его думці, відповідає резолюциї палати панів.

Дальше мотивував бесідник, чому понехав давний проект, після якого лише податок від горівки мав бути основою санациї краєвих фінансів і заявив ся против внесеня пос. Епінґера тому, що оно зміняло би основно его предложеня. На анкеті в справі санациї краєвих фінансів заявила ся більшість за тим, щоби держава переняла на себе шкільні тягарі, але два краї заявили ся против того.

Підвисшене податку від пива буде найбільше по 2 сотики на 1 літрі. Правительство найде нагоду оборонити ті предложеня аж в осени і надіє ся, що принесе користь краям.

Референт пос. Пленер заявив ся за пропозициєю пос. Епінґера.

В голосованю принято внесеня комісиї разом з додатковим внесенем пос. Епінґера і всї резолюциї пос. Скене.

4)

Чародійне средство.

З італїяньского — Ґабріеля д'Аннунціо.

(Конець).

В дві години опісля, коли вже Ля Бравета запросив гостий, зійшло ся по полудни — а то був теплий і ясний день — богато селян і чиншовиків з охрестности. На тоці піднимали ся високо наложені купи соломи, котрі осьвітлені сонцем сьвітили ся мов золото; тут ходило собі ґеґаючи стадо гусий, білих як сніг, з жовтими дзюбами, котрим хотіло ся води; від часу до часу повіяло гноєм з обори. Вся тота сільска гурма, що ожидала напитку, глузувала собі мирно зі своїх трудами тяжкого житя в каблуки повигинаних ніг: деякі з червоними, поморщеними як зівялі яблока лицями і очима, що від довгого часу страдання набрали лагідного вигляду, або й від довгого часу злоби бігали неспокійно, инші, котрим ледви що вуси засіяли ся і котрі поводили ся звичайно як молоді, а по їх новій одежи слідно було труди любови.

Чіяволо і Рістабіліто не дали довго на себе ждати. Держачи коробку з цукорками в одній руці, приказав Рістабіліто, щоби всї уставили ся колесом, а стоячи посеред того колеса, виголосив він коротку промову не без якоїсь поваги в голосі і рухах.

— Мої добрі люди —говорив він — певно ніхто з вас не знає, длячого майстер Пеппе де Сіврі вас отсе тут скликав...

При сих дивних вступних словах проявило ся на лицях слухачів якесь здивоване, а радість з причини обіцяного вина перемінила ся в неспокій, котрий знайшов собі вираз у всілякий спосіб. Бесідник говорив дальше:

— Але що стало ся щось поганого, а ви могли би жалувати ся на мене, то я вам скажу, о що розходить ся, заким возьму ся до чарів.

Слухачі подивили ся один на другого з мінами на лици, з котрих видко було їх безрадність, а відтак всї з великою цікавостию вліпили свої очи в коробку, котру бесідник держав в руці. А що Рістабіліто перестав на хвильку говорити, щоби переконати ся, яке враженє зробили его слова, то один з них відозвав ся:

— Ну, та й що дальше?

— Поволи, поволи, мої добрі люди. Послідної ночи хтось украв майстрови Пеппе красну свиню, з котрої він хотів робити вудженину. Хто єї вкрав, не знати; але то річ певна, що хтось зпомежи вас, бо прецї ніхто не прийшов з позадної Індиї красти свиню майстрови Пеппови!

Не знати, чи під веселим впливом сего так знаменито дібраного арґументу позадної Індиї, чи може під впливом лагідного сонця Ля Бравета зачав пчихати. Селяни відступили ся, гуси перепуджені розбігли ся а серед сільскої тишини залунало у воздусї сім разів раз по раз грімке пчихнене. Від того пчихненя люди знов повеселійшали а Рістабіліто зачав знову з такою самою повагою:

— Щоби злодія викрити, постановив майстер Пеппе дати вам попоїсти якихсь добрих цукорків і напити ся старого вина Монтепульчіяна, якого казав вам тепер поставити. Але мушу вам ще щось сказати: скоро злодій возьме до рота той цукорок, то він на его язиці стане такий гіркий, кажу вам, такий гіркий, що злодій буде мусів его виплювати. Чи хочете спробовати? Але може злодій схоче радше сам перед тим признати ся, щоби не треба єму аж в той спосіб доказувати? Добрі люди, рішайте самі о тім!

— Ми хочемо їсти і пити — відповіли зібрані одноголосно. Тих простих людий взяла ся якась непевність. Один дивив ся на другого, мов би хотів спитати, чи то може не він вкрав. Кождий сьміяв ся так сказати би вимушеним сьміхом.

А Чіяволо сказав:

— Щоби же можна виконати чари, то мусите всї станути в ряд. Ніхто не сьміє ховати ся.

Коли же всї уставили ся, взяв він фіяско (фляшку) і чарки та зачав наливати. Відтак пішов Рістабіліто на конець ряду та зачав поволи роздавати цукорки а селяни хрупали своїми здоровими зубами та зараз їх поїли. Коли він дійшов до майстра Пеппе, взяв один з позначених цукорків і дав єму та пішов дальше, ніби не зважаючи на ніщо.

Майстер Пеппе, котрий дуже пильно на все уважав, щоби виловити злодія, взяв цуко-

Відтак переведено вибори до спільних делеґаций і замкнено засіданє.

Хліборобска вистава в Стрию.

Краєвий Союз господарско-молочарский в Стрию при помочи всіх руских товариств і місцевого комітету постановили устроїти в осени сего року хліборобску виставу, котра буде отворена дня **19 вересня** і потреває до **26 вересня** включно. Вистава буде розпадати ся на слідуючі відділи: I. Господарство рільне: 1) рільництво, 2) садівництво, 3) пасічництво, 4) молочарство, 5) годівля дробу і кріликів. — II. Промисл рільничий і ремесла: 1) ткацтво, килимкарство, орнаментика народна; 2) вироби з дерева (боднарство, теслярство, ґонтарство); 3) кошикарство, 4) гончарство, 5) дахівництво, 6) більшкірництво, 7) кушнірство, 8) шевство, 9) мосяжництво. Управа Краєвого Союза господарско-молочарского розіслала вже по краю поклик до всіх, що хотіли би взяти участь в виставі і подає в нім слідуючі інструкциї:

Виставці рільники, в особенности ті, що ввели у себе досьвідні поля, або завели у себе взірцеві господарства, як також визначнійші господарі, мають сейчас ті рода збіжа і огородовини, що їх наміряють виставити, належито виплекати т. є. виплекати дорідні колоси і надіслати малий снопок тихже враз з корінями, літру — дві зерна того збіжа. Так само належить поступити з огородовиною, конюшинами і пашними травами, кіньским зубом, кукурудзою, надсилати знаменнійші окази буряків, огірків, морков, бараболь і т. п зібрати малі колекциї (жмути) шкідників ростинних і присилати малі моделі (взірці) чи фотоґрафії, а при менших предметах оригінали ріжного рода уживаних в господарстві особлившиx знарядів рільничих пр. плугів, борон, сан, бабок до кіс, грабок до кіс, кушок, ціпів і їх вязань, капиць, серпів ковальской роботи, жорен, знарядів домашних до нищеня ростинних шкідників і т. д., подати взірцями способи плетеня вінців при обжинках, капелюхів соломяних, приборів з ситника пр. люльок, цибухів і всілякого рода виробів хлопячих з ситника і соломи і надсилати взагалі все, що оригінальнійше.

Що до садівництва: виплекати дорідні овочі і надіслати знаменнійші окази тих овочів, насінє, сушені овочі, всілякого рода перетвори тих овочів пр. компоти, конфітури, наливки овочеві, вина овочеві і т. п.

Що до пасічництва: надіслати моделі всілякого рода домородних а практичних приладів пасічничих, меди, перетвори з них, як наливки, кандизовані медом овочі і т. п.

Що до дробу: надсилати виплекані знаменнійші окази расових курий, качок, гусий, індиків, каплунів, пантарок, голубів, кріликів, моделі ріжних кліток і т. п.

Що до ткацтва: виплекати дорідні колоси льну і конопель, надіслати малий снопок тихже з корінем, зерна льну і конопель тих, всілякого рода знаряди як терлиці, гребені до чесаня, прядиво, моделі сушарень конопель, всілякого рода домородні а практичні знаряди ткацкі, знаряди до битя олію, ступи до опиханя сїмени, макухи і т. п. позачинані як також викінчені полотна, килими, ліжники, верети, домородні а практичні килимкарскі приряди.

Що до орнаментики: надсилати вишивки всілякого рода, писанки, різьби, вироби з паперу для окраси хат і т. д. евентуально фотоґрафіями і моделями.

Що до кошикарства: надсилати всілякого рода прути з представленєм ріжних фаз (степенів) їх оброблюваня, способів їх сортованя, пареня, кошиці, позачинані як також викінчені коші, кошики і инші вироби, вироби з лика, моделі стільців, крісел, софок, канапок, столиків, сповідальниць.

Що до виробів будівельних і будівництва: подати перекрої особливих оказів дерев, представити розвій нашого теслярства, боднарства, ґонтарства і будівництва моделями чи фотоґрафіями, надсилати в моделях, фотоґрафіях, а що до поменших річий в оригіналі всілякого рода знаряди, представити ріжні степені оброблюваня материялів, розвою цілого ґонтарства від кльоца до ґонт, цілого боднарства надсилати моделі чи фотоґрафії всілякого рода дотичних знарядів, відтак моделі чи фотоґрафії церков, хат і будинків господарских, дальше всіляких приладів домашних, лопат, коцюб, колисок, тарелів, нецок, масничок, ложок, колотушок, ящиків, варех, полоників, решет, сит, сільничок, ложок, забавок діточих, селяньских окрас, як: топірців, палиць, порошниць, чарок, дальше таракхівок, вітрачків, моделі хрестів придорожних, углярок, кліток, самотрісків, все то по можности в оригіналі.

Що до гончарства: надсилати моделі варстатів і приладів до виробів з глини і оригінальнійші ринки, миски, макітри і т. д. кафлі з ґлязурою і без ґлязури і т. п.

Що до мосяжництва: надсилати так само моделі дотичних варстатів і приладів, відтак оригінально вироблені перстені, пістолі, порошниці, ґузики, пряжки, хрести, медалі і инші окраси і т. п.

Що до инших згаданих висше ділів промислу і ремесла належить в подібний, як висше, приміровo лиш начеркнено поступати і надсилати все, що лиш потрібне для повного представленя їх теперішного розвою.

Виставці зволять як найскорше а найдальше до **10-го серпня** б. р. зголоситись з поданєм що виставити хочуть. Не підлягаючі зіпсутю предмети належить присилати до 1 го вересня а овочі і підлягаючі зіпсутю річи найдальше до 16. вересня. Пізнійші зголошеня і присилки не будуть увзгляднені.

Виставця має предмети, які наміряє виставити, власним коштом надіслати, як також сам оплатить кошти пересилки тихже зелізницею чи почтою. Виставці преміовані мають надіслати свої медалі, дипльоми, листи похвальні. Кошти довозу з зелізниці чи почти і відставленя до зелізниці понесе Краєвий Союз господарско-молочарский в Стрию.

Виставці, які наміряють предмети надіслані на виставу продати, мають подати те до відома Краєвого Союза господарско-молочарского в Стрию і подати заразом ціну тихже.

Предмети продані в часі вистави будуть могли відобрати закупники аж по скінченю вистави.

Оціночна Комісия видавати буде по скінченю вистави листи признаня і ріжного рода премії. Бажаним булоб, щоб родимці, котрі мають колекциї чи збірки оригінальних а цікавих виробів з нашого промислу домашного, зволили ті збірки прислати, а за те Краєвий Союз господарско-молочарский в Стрию обовязує ся відіслати їх збірки оплатно і за реґерсом в цілости.

Вистава буде отворена дня **19 вересня** с. р. у великій і побічних салях „Народного Дому“ в Стрию і тревати буде до 26 вересня б. р. включно. Подрібних пояснень уділяє Кр. Союз молочарский в Стрию.

рок і всунув его майже хапчиво в рот та став гризти. Нараз викривило ся єму ціле лице так, що мало аж очи не вилізли, губи і виски єму стягнули ся, ніс аж зробив ся круглий, борода зморщила ся корчево а всі черти лиця прибрали мимовільно вираз якогось перепудженя; очевидно мороз пішов єму по цілім тілі. А що язик вже не міг видержати гіркости альоеса і так єму не добре зробило ся, що аж з жолудка зачало перти ся до горла, то він не міг вже того цукорка проковтнути і мусів его виплювати а тим і зловив ся.

— Ого, майстре Пе, а ти що за свинь ства робиш? — почав его сварити Тулеспре деї Пассері, старий кострубатий пастушиско від кіз, такий зеленавий, як тота багонна черепаха.

Зачувши той сварливий голос, Рістабіліто, котрий ще не скінчив був роздавати, обернув ся. Коли побачив, як Ля Бравеетта вє ся в корчах, відозвав ся до него прихильним голосом:

— Ах, то може сей цукорок занадто переварений. На отсей другий. Проковтни его, Пеппе! І двома пальцями упхав єму до рота другу страшну пігулку.

Нещасний взяв єї; а що видів, як той старий пастушиско злобно і остро споглядає на него, старає ся всіма силами видержати гіркість. Він не гриз та й не поликав, притиснув язик до зубів і не рушав ним. Але від теплого віддиху і слини альоес розпустив ся і він не міг вже довше видержати: губи скривили ся єму як перед тим, з носа зачало капати, очи зайшли сльозами а грубі каплі покотили ся по лиці. Наконець таки мусів виплювати.

— Ого, майстре Пе, а то що за свинь ства робиш? — заверещав знов пастух від кіз а висьміваючи Ля Бравеетту, показав свої беззубі біляві ясна. — Ого, а се що значить?

Всі селяни виступили з ряду і збили ся в купку довкола Ля Бравеетти та стали то висьмівати ся з него то із злости проклинати его. Горді на свою честь селяни почули ся нараз страшенно обиджені а що в своїй забобонности не знали й міри своїй строгости, накинули ся страшенно на Ля Бравеетту та стали его ганьбити послідними словами.

— А ти чого нас сюди закликав? Щоби якимсь фальшивим чародійним средством звалити на котрогось з нас вину а відтак з нас дерти шкіру? Ти чого нас вчепив ся? Небоже, не зачіпай ся з нами! Ти злодію, ти брехуне носатий, ти гунцвоте, лайдаку! Ти хотів би збиткувати ся над нами? Ти падлюко! Ти злодію носатий! Ми тобі всі кости поломимо! Ти лайдаку якийсь!

І они зробили фіяско і чарки та розійшли ся а ще з осикового гущавника чути було, як відказували на него і як єму відгрожували ся.

На тоці остали ся лиш Чіяволо, Рістабіліто, гуси і Ля Бравеетта. Сей послідний зі встиду, злости і змішаня та з тої страшенної гіркости, яку все ще чув від альоесу в роті, не міг промовити і слова. Рістабіліто зміряв его лютим поглядом від голови до ніг та покивав іронічно головою а Чіяволо заверещав до него страшенно глумливим голосом:

— Хахахаха! Славно! Славно, Ля Бравеетто! Будь ласкавий, скажи, кілько ти дістав? Десять дукатів?

Новинки.

Львів, дня 28 го червня 1909

— **Іменованя.** П. Намістник поручив управу староства в Ліську секретареви Намістництва дрови Ад. Бялеви. — П. Намістник іменував офіціяла рах. Намістництва Вик. Здановича ревідентом рахунковим, асистента рах. Намістництва Евг. Керекярта офіціялом рах., а практикантів рахункових Ст. Бромовича і Ал. Гвиновича асистентами рахунковими. — П. Намістник іменував офіціялів канц. Намістництва: Гвид. Домичка і Ал. Турского ад'юнктами дирекциї урядів помічничих, канцелістів Намістництва Стан. Олешкевича офіціялом, Франца Найсарка секретарем повітовим, а асистента податкового Ант. Турковского і підофіцирів М. Галавского і Фр. Голецкого канцелістами Намістництва.

— **Перенесенє.** П. Намістник переніс канцеліста Намістництва Волод. Стахуру з Грибова до Нов. Торгу.

— **Дрібні вісти.** Ректором львівскої політехніки на рік 1909/10 вибрано проф. Бронислава Павлевского, котрий був вже раз ректором в роцї 1902/3. — П. Пепі Кац згубила у Львові золотий перстень з 2 дияментиками і топазом вартости 200 корон.

— **Вписи** до приватної ґімназиї мужескої у Львові при ул. Паньскій ч. 9 відбувають ся кождого дня. Управу заведеня змінено. Заведенє приготовлює також в часі ферий до вступних іспитів до всіх кляс ґімназияльних і реальних, а також до іспитів зрілости.

— **З почти.** Межимістова телефонічна лінія Куровичі Буск ч. 3828 в центральними стациями і прилюдними говірнями в Буску, Краснім Глинянах

Куровичах, як також з місцевими телефонічними сітями в трех перших місцевостях, буде віддана до прилюдного ужитку дня 30 червня 1909 р. Су против того, що центральну телефонічну стацию в Куровичах присилено до істнуючої вже межимісцевої лінії Львів Підволочиска ч. 3754, допускає ся зі згаданим днем всі центральні стациї, які суть присилені до лінії Куровичі Буск, враз з дотичними місцевими телефонічними сітями до телефонічних розмов зі всіми иншими телефонічними сітями в Галичині, а також до розмов з Віднем і Вельском.

— **Велика буря,** що перетягнула в четвер по полудни понад всхідну Галичину, полишила по собі тревалі сліди, наробивши великої шкоди. З Богородчан доносять, що там падав град величини курячого яйця і висік всьо, що лише дало ся. Так само доносять з Брідщини, де потерпіло особливо село Грималівка. З початку сипнув грубий, густий дощ, опісля град, що був спершу величини волоского оріха, при кінци почали падати з рідка кінчасті відломки леду о промір. 5, 6, 7 цм. На велике щастє усе те тревало не довго, бо чверть години. Сильний і великий град пішов поблизьким лісом на загранишні поля. В лісі град доходив величини малого курячого яйця. Саме тоді брали люди дрова. Шум і тріск в лісі був так великий, що полякані коні почали рватись. Багато порвано упряжи, поломано возів. Через цілу ніч з четверга на пятницю лив в додатку густий дощ.

— **Справа Боровскої.** В продовженю слідства против Явіни Боровскої, що убила адвоката Левицкого в Кракові, переслухують дальшу серию сьвідків. Оборони Боровскої на еї бажане підняв ся адвокат др Шаляй Боровска буде піддана під обсервацию психіятрів, щоби потім не переривати розправи, коли би хто на той момент хотів покликати ся. Лишає ся ще дуже важна річ, а то відчитане листів, спалених Боровскою критичної ночи в кухонній печи. Доси се ще не удало ся. Слідчий судия др. Новотни імовірно перевезе останки тих паперів до Відня, де може найде ся специяліст, що відчитає замітне на них письмо. Пороблено заходи, щоби родина бл. п. Левицкого лишила ненарушеною комнату, де розіграла ся кровава сцена. Льокальна візия комнати при участи Боровскої відбуде ся небавком. Боровска поводить ся в вязници байдужно, не зголошує ся до слідчого судиї і не домагає ся випущеня на волю.

— **Іспит зрілости** в німецкій ґімназиї в Бродах відбув ся в днях від 7—15 червня під проводом директора ґімн. в Ряшеві О. Калитовского. До іспиту зголосило ся 50 учеників публичних і 2 приватисти. Здали всі ученики, між ними 13 Русинів (12 учеників публичних а 1 прив.): Бьбяк Осип, Балтарович Антін, Блонарович Тадей, Дробенко Рудольф, Федорук Антін (з відзн.), Глущак Микола, Ковалів Юліян Левицкий Евген, Ладижиньский Максиміліян (з відзн.), Мартинюк Іван, Репляньский Григорий, Васильців Андр. і Вваврик Стефан.

— **З Перемишля.** Виділ філії Руск. тов. педаґоґічного в Перемишли пригадує, що з початком вакаций основує другий курс приготовляючий до ґімназиї. Замісцеві можуть одержати поміщене в бурсі сьв. О. Николая за оплатою найменше по 10 К від одного ученика за цілий час від початку до кінця вакаций. Зголошувати ся треба у одного з підписаних в ц. к. ґімназиї з рускою викл. мовою найдальше до неділї дня 4 липня включно. По причині занять в ґімназиї в послідних двях року та головно для того, що мусить ся відповідно уладити відносини в бурсї, пізнїйші зголошеня не будуть увзгляднені. Курс буде отворений лиш тоді, коли зголосить ся відповідне число учеників.

Телеґрами.

Відень 28 червня. Пос. Шустершиц був в суботу на конференциї у бар. Еренталя. Конференция дотикала — як кажуть — справи торговельного договору з Румунією.

Відень 28 червня. Палата панів вибрала до делеґаций між иншими Ад. Енджейовича, Стан. Мадейского, ґр. Ант. Водзіцкого, а яко заступника між иншими ґр. Стан. Стадницкого.

Відень 28 червня. Цісар приняв в суботу перед полуднем Люкача на авдиенцию, котра тревала годину і три чверти, вислухав предложень его, застерігаючи собі рішене на пізнійше. Монарх висказав бажане, аби Люкач аж до дальшого зарядженя полишив ся у Відни.

Відень 28 червня. „N. fr. Presse“ заперечує вісти, немов би в лїті мав відбути ся з'їзд бар. Еренталя з кн. Більовом і Тіттонім.

Солунь 28 червня. Міністер справ внутрішних поручив телеґрафічно поробити приготовленя до заведеня стану облоги в вілясті солуньскім.

Кіль 28 червня. Цісар Вільгельм приймив на авдиенциї канцлера Більова і вислухав его звіту про парляментарне положене в Німеччині. Просьбі Більова о димісию цісар Вільгельм відмовив.

Константинополь 28 червня. Султан іменував міністром скарбу молодотурецкого посла Джевида.

— **Конкурс.** Бурса філї Руского Тов. педаґоґічного в Станиславові прийме на рік шкільний 1909/10 питомців ось з якою умовою:

Заряд бурси приймати буде учеників ґімназиї або школи реальної особливо молодших, яких батьки є членами Р. Тов. педаґоґічного. Условини принятя: 1) Батько (опікун) мусить бути членом Руского Тов. педаґоґічного. 2) Прийме ся лише учеників пильних і примірних. 3) Батько (опікун) петента буде точно платити місячну оплату з гори. З огляду на дорожнечу виносити має найнизша оплата 24 К місячно, причім треба зложити одноразовий даток в квоті 12 евентуально 13 К на: інвентар, пране, ліки, членьску вкладку, взглядно і вписове. До поданя о приняте треба залучити: 1) Сьвідоцтво шкільне з послідного півроку. 2) Заяву, в котрій батько (опікун) з'обовязує ся умовлену квоту точно, з початком місяця, з гори платити і піддає ся підсудности окружного Суду в Станиславові. Кождий питомець мусить мати: 6 пар біля, 2 простирала на сінник і 2 під ковдру, 2 пошевки, 6 хусток до носа, 6 пар скарпеток, 3 ручники, 1 сінник, подушку, ковдру, коц, 2 мундурки, плащ і 2 пари обуви. Поданя о приняте належить вносити до Заряду педаґоґічної бурси в Станиславові, ул. Пелеша ч. 11, до дня 10. липня. Для учеників, що здавати мусять вступний іспит по вакациях, буде застережених кілька місць. — Станиславів, 23. червня 1909. — *Лев Гаваньский*, голова. *Мирослав Гаврилів*, секр.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **230**, 550, 7·25, **855**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **840**, 950.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **215**, 5·40, 1030.

З Черновець: **1210**, 515*), 8·05, 10·20*, **205**, 5·58, **610**, 920.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 1100.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 900.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 1012.

З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), 939.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), 821.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 820.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 935.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 935.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 925,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 1005.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 1145.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **1245**, 350, **825**, 8·40, **245**, 3·30*), 612, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 800, 1110.

До Черновець: **250**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 600*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 655, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 1045.

До Сокаля: 6·14, 11·05, 710, 1135*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 630.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 829, 1132.

До Вовкова: 544*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 834.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 834.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня 530.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).